

Spodnji Martuljški slap

Lipovčeva Koča, 930m

Datum: Sobota 12. 10. 2019, **zbor:** 7:20

Odhod: 7.30h

Vodnik/Kontakt: Stanislav Kragelj

Zborna mesto: pred Osnovno šolo Miško Kranjec

Izhodišče: Gozd Martuljek

Cilj: Lipovčeva Koča, 930m

Zahtevnost: lahka pot

Čas hoje: 3h + obisk muzeja

Način prevoza: Avtobus

Priporočena oprema: pelerina, udobni gorniški čevlji, rokavice, kapa, oblačila primerna vremenu in letnemu času, zaščita za sonce/dež/veter, članska izkaznica (dnevnik), vrvica. Malica in pijača iz nahrbtnika.

Kratek opis: Po kolesarsko in peš stezi do odcepa za slap, mimo oglarske kope. Nadaljujemo ob strugi Martuljek. Pot se počasi vzpenja do Spodnjega Martuljškega slapu. Nadaljujemo mimo slapu do vzporedne poti, ki nas pripelje do planine Jesenje z Lipovčevo kočjo, kjer bo daljši postanek. Vračamo se mimo kapelice Marije Snežne nazaj do izhodišča v Gozd Martuljku.

Obiskali bomo **Slovenski planinski muzej v Mojstrani**. Odprt je bil 7. avgusta 2010, natanko 115 let po odprtju Aljaževega stolpa na vrhu Triglava.

Vstopnina za otroke je 4.50 €.

Vir: wikipedia.org

Oglje so včasih pridobivali v posebnih kopah, ki so jih oglarji postavljali v gozdovih. Les jelše (črna, bela ali zelena) ali vrbov les sta najbolj primerni vrsti za »kuhanje« oglja. Najboljši del drevesa je tanko deblo ali debelejšje veje. Najprej je les potrebno posušiti. Nato material prečno razžagajo. Za tem te kose razcepijo na primerno debelino in jih zložijo v pokončni stožec, ki jo nato obdajo z mokro zemljo. V tako postavljeno kopo naredijo dve odprtini, eno na vrhu in eno ob vznožju. Na sredini kope nato prižgejo ogenj, ki ustvarja potrebno toploto, da les zogleni. Uspeh pridobivanja oglja je v največji meri odvisen od usposobljenosti oglarja. V 17. stoletju je bila uspešnost poklicnih oglarjev okoli 90 %. Pri nas je bilo oglarstvo najbolj razširjeno na Pohorju in na Koroškem in na Primorskem (Trnovska planota). Še danes pa je oglarjenje precej živo v škofjeloškem hribovju.